

ஈழத்தின் மூதலாவது தமிழ்க் கவிதை இதுமாகும். மஹாகவி, வாதர் ஆகிய இருவரும் சரேந்தது சோமசுந்தரப் பாலவரின் நினவைச்சின்னமாகத் தனே மொழியை வளியிட டனர். “கட்பிளமை சட்டுகின்ற கன்னிகையும் காதலனும் ஒன்று சரேந்தது போல எமது உள்ளத்திலே தோன்றிப் பரோவலாய் நிறைந்த இரு எண்ணங்களின் சரேக்கதை இந் திதழ். கவிதைகளை மாதிரிமே தாங்கிய ஒரு இதுழை வளிக்கொண்டு வரவண்டும்தான் என்பது மற்ற எண்ணம். நவாலியபர் சோமசுந்தரப் பாலவராக் ஒரு நல்ல நினவைச்சின்னம் உருவாக் வண்டும்தான் என்பது மற்ற எண்ணம். இந் திரண்டு எண்ணங்களும் சரேந்தது தனே மொழியை உருவாக்கிவிட்டன.” என்று மூதலாவது இதுழில் ஆசிரியர்கள் கூறிப்பிட்டனர்.

0000000000பதினாறு பக்கங்கள் கொண்ட சிறு சஞ்சிகையாக மாதம் தோறும் வளியவந்தது. ஒவ்வொரு இதுழின் அட்டையிலும் சோமசுந்தரப் பாலவரின் ஒரு பாடல் இடம் பெற்றது. “பதது ஆண்டுகளின் முன்பாடிய சிலவங்கள்” என்ற ஒரு பகுதி தொடர்ந்து வந்தது. தனே மொழி வளியவந்த காலத்தில் பிரபலமாக இருந்த கவிஞர்கள் பதது வருடங்களின் முன்பு – அவர்களின் பலர் எழுத ஆரம்பித்த காலத்தில் எழுதிய கவிதைகளில் ஒன்று அப்பகுதியில் இடம் பெற்றது. ஒவ்வோர் இதுழின் பின் அட்டையிலும் சிறப்பாக ஒரு கவிஞர் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார்.

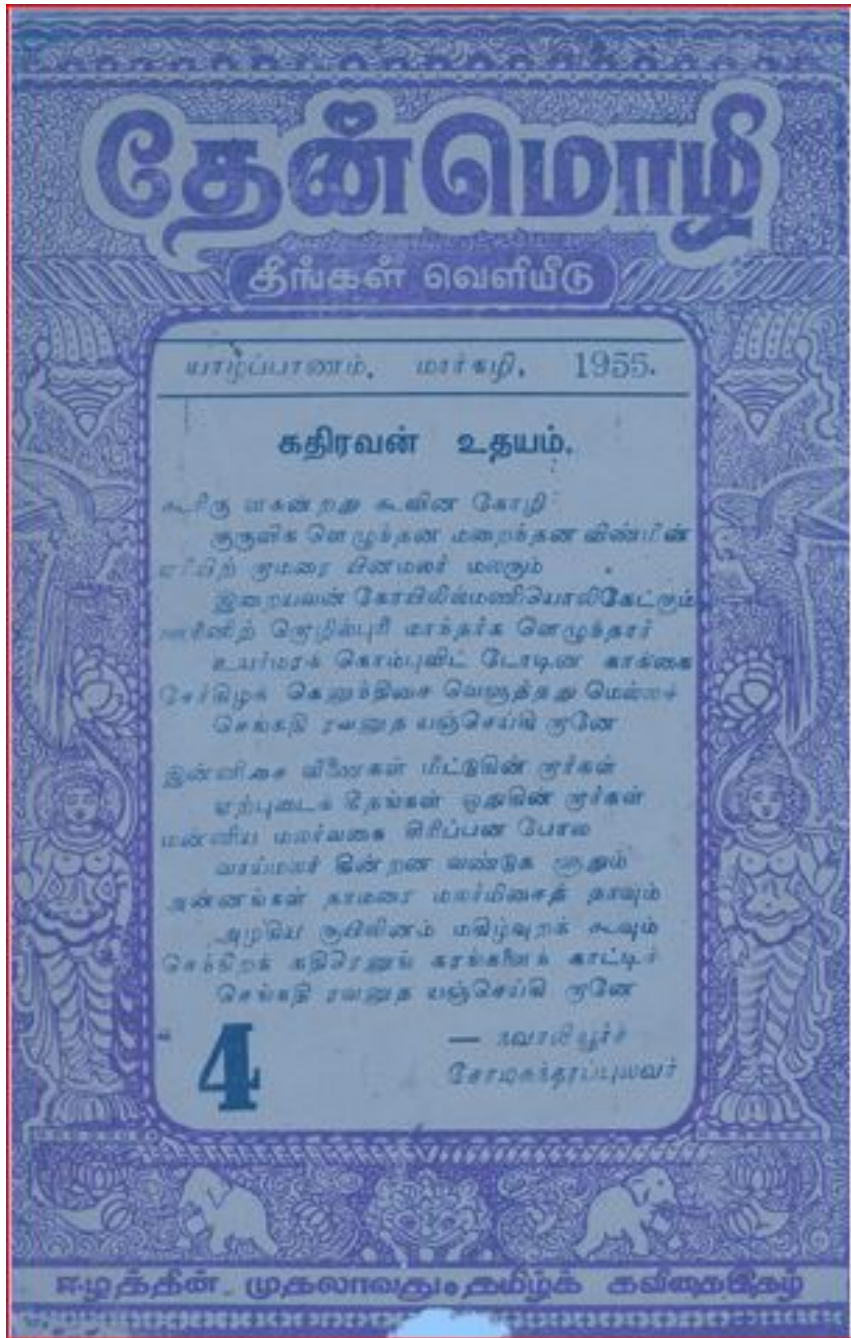
0000000000000000 00000000, 00.00000000,
 0.0.0000000000 மூதலிய ஈழத்துக்
 கவிஞர்களும், 0.00.00.000000,
 0000000000, 0000000000

மூதலிய தமிழ் நாட்டுக் கவிஞர்களும், இப்பகுதியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டனர். ஈற்றிகள் கொடுத்துத் தனி வண்பாட்பாடத் துண்டும் முயற்சியையும் தனே மொழி மறே கொண்டது. “வசீககும் உண்டோ விருப்பு”, “வீட்டிலே வதை விளக்கு”, “இல்லையோ கண்கள் இரண்டு”, “எங்கழிலென் ஞாயிறெமக்கு” மூதலிய ஈற்றிகளாகக் கொண்டு பலர் வண்பாக்கள் எழுதினர். சிலசீன, ஸ்பானிய, பிரான்சிய, ஆங்கிலக் கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்புகளும் தழுவல்களும் தனே மொழியில் வளியவந்தன தனே மொழி இரண்டாவது இதுழில் அ.ந. கந்தசாமி மொழிபெயர்த்த பின்வரும் சீனக் கவிதை நகைச்சுவை நிறைந்தது. கட்சிநம்பிக்கை என்பது இக்கவிதையின் தலைப்பு.

0000000000 0000000000 0000000000 00000000
 00000000 00000000 00000000 00000000
 000000 00000000 0000000000, 000000
 00000 00000 0000000000 000000000000
 0000000000 0000000000 00000000 000000000000,
 0000000000 00000000 00000000 00000000 -
 0000000000 00000000 00000000 0000000000

0000000000000000 00000000 00000000000000
 000000000000 0000000000 0000000000, 00000000
 0000000000 0000000000 0000 0000000000
 00000000 000000 00000000 000000000000

0000000 000000000 000000 0000000000
0000 000 000000
000000000 000000 000000000 00000 !

இந்தக் கவிதையின் கீழே எந்த இலங்கை மந்திரியையும் குறிக்கவில்லை என்று அச்சிடப்பட்டிருந்தது. தன் மொழியில் மொத்தம் ஆறு இதழ்களே வெளிவந்தன. மூதல் நான்கு இதழ்களும் தொடர்ச்சியாக வந்தன. இந்த தாம இதழ் 56தலை, மாசி மாதங்களாகக் குச்சு சேர்த்து வந்தது. ஆறாவது இதழ் தட்டாத தடமாறி நான்கு மாதங்களாகக் குப்பின

வெளிவந்தது. அதுவே தனே மொழியின் கட்சைக்கூரல். தனே மொழி ஆறு இதழ்களே வெளிவந்த போதிலும் இருபது வருடங்களுக்கு முந்திய இலங்கைத் தமிழ்க் கவிதைப் போக்குகளை இனங்காட்டும் ஒரு சிறந்த பிரதிநிதியாக அது அமறைத்தது. யாப்போசை கவிதையின் பிரதான அம்சமாகக் கருதப்பட்ட காலம் அது. ஆயினும், ஆசிரியத் தலையங்கத்திற்கும், போட்டி அறிவித்தல்கள், விளம்பரங்கள்க்கும் சயெயுளகை கயையாள் வதைத் தனே மொழி தவிர்த்துகொண்டதுடன், தற்காலப் பொதுசன வழக்கைப் பரிசீலனை செய்த மொழி நடையைக் கயையாண்டுள்ளதுமே நாம் அவதானிக்கலாம்.

00000000000000 க்கும் பிறகு எட்டு ஆண்டுகள் கழித்து 1964 மாதல் வெளிவரத் தொடங்கிய 0000000000000000000000

யில் இருந்து சில வகையில் வறையுபட்டது. மொழிநடையைப் பொறுத்தவரை 0000000000000000000000

ஒன்றுக்கொன்று முரணான இரு போக்குகள் சயெறுபட்டதை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஒன்று பழைய தமிழ் மொழியை அடி ஒற்றிய பண்டிதப் போக்கு, மற்றது தற்கால மொழிநடைப் போக்கு,

0000000000000000000000

மாதல் இதழில் இருந்தே இதற்கு உதாரணங்கள் தரலாம்.

“புதிய முயலுமோர் மீ தஃர் பஃருந்சை
மயைத்தழ் விழித்தும், கண்ணினநோக்கி
வந்தனள் பஃரும, வந்தவள் அயலள்ள
அகத்தவள் - பிறநோக்குக்கொள்ளாது

அன்னவள்
தமவரவூ ஏற்பதும் தவப்பயன்”

000000000000000000000000000000 வரவூக்கக்கூட்டியம் கஃறி மாதல் ‘இதழ் அட்டயில் பிரசுரமாகிய
மறே காட்டிய வரிகள் நோக்கின் பண்டயை மொழிநடைப் போக்கைக் காட்டுகின்றன.

“மனிதனின் தந்தை பிள்ளையே ஆவான்
என வாழ் நாட்கள் ஒன்றுடன் மற்றது
இயற்கைப் பக்தியால் இணைவதை
விரும்புவனே

“இன்னும் தலையை இழுத்தபடி இருந்தால்
என்னென்று கோயிலுக்குப் போதல்?
எழுந்திருங்கோ!
பொன்னம்மா வீட்டாரும் போய்விட்டார்...”

மறே காட்டிய வரிகள் நோக்கிற் சயெறுபட்ட தற்கால மொழிநடைப் போக்கைக் காட்டுகின்றன. ஆயினும் நோக்கில் வழக்கிற்கு தபண்டயை மொழிநடைப் போக்கின் சலவாக்கே அதிகமாகக் காணப்பட்டது.

